

kl. 15.25 medarbejderne orienteres

1

Susanne Crawley Larsens oplæg til pressemøde mandag 14. september kl. 14.00.

NB: Det talte ord kan afvige fra det skrevne. I så fald gælder det talte ord.

Velkommen.

For lidt over 14 dage siden besluttede jeg at få udarbejdet en redegørelse af hændelsesforløbet vedrørende lukningen af en række sager på området for udsatte børn og unge.

Baggrunden var, at Socialrådgiverforeningen ugen forinden havde rettet henvendelse til Folketingets Ombudsmand for at få undersøgt, om Odense Kommune tilsidesatte gældende lovgivning i den forbindelse.

Det stod hurtigt klart, at denne sag er alvorlig, og derfor besluttede jeg, at redegørelsen skulle udarbejdes eksternt. Der var brug for troværdighed og uafhængighed.

Redegørelsen skulle klarlægge det faktiske forløb, herunder sagsbehandlings- og beslutningsprocessen. Både administrativt og politisk.

Redegørelsen skulle vurdere, om lovgivningen og interne retningslinjer er blevet brudt. Og i givet fald hvordan.

Og endeligt skulle redegørelsen fremkomme med eventuelle anbefalinger til, hvordan Børn- og Ungeforvaltningen kommer videre herfra på en god måde.

Siden har advokatfirmaet Kromann Reumert og rådgivningsvirksomheden BDO analyseret 45 af de 89 lukkede børnesager samt alle relevante dagsordener og referater fra møder i Børn- og Ungeforvaltningen og i Børn- og Ungeudvalget. De har tillige analyseret e-mailkorrespondancer, skriftlige instrukser samt skriftlige redegørelser fra de centrale aktører.

Nu er redegørelsen færdig. Børn- og Ungeudvalget er lige blevet præsenteret for den, og nu sidder I med den i hænderne. Og det er vigtigt for mig at sige, at I har fået redegørelsen i sin fuldstændighed, inkl. kommissorium og beskrivelse af anvendte metoder.

Undersøgerne har gennemgået 45 ud af de 89 sager – også tilbage i tid. Altså før sommeren 2015. At man har undersøgt 45, altså godt halvdelen, og ikke alle 89, skyldes, at undersøgerne har vurderet, at 45 sager var nok til at lave en generel vurdering af sagsbehandlingen.

Kort fortalt har redegørelsen fire hovedkonklusioner:

- Redegørelsen konkludere, at socialrådgiverne – frem til sommeren 2015 – har udført et arbejde, som kan betegnes som værende af højt fagligt niveau, også sammenlignet med andre kommuner.
- Men der konkluderes også, at der i forbindelse med lukningen af de 89 omtalte børnesager er foregået planlagt og systematisk lovbrud. Man har i et stort omfang tilsidesat de forvaltningsretlige og socialretlige regler om partshøring, begrundelse, børnesamtaler og til dels også i forhold til notatpligten.
- Man kan ikke på baggrund af den forelagte dokumentation med sikkerhed konkludere, at der ved lukning af sagerne alene er taget økonomiske hensyn. Men det er der meget, der

1

tyder på. Og det vil i givet fald være ulovligt.

- Den indstilling, som forvaltningen udarbejdede forud for Børn- og Ungeudvalgets møde den 18. august, var mangelfuld. Dels var vigtige informationer fra et bilag ikke nævnt i selve sagsfremstillingen. Dels indeholdt det omtalte bilag en forudsætning om tilsidesættelse af lovgivningen. Hvilket naturligvis ikke er tilladt.

Det er således hævet over enhver tvivl, at der i Børn- og Ungeforvaltningen er sket planlagt, systematisk lovbrud i relation til de konkrete afgørelser, og at der er begået væsentlige fejl i relation til betjeningen af det politiske udvalg.

Redegørelsen slår fast, at der ikke er grundlag for at rette kritik mod de socialrådgivere, der har behandlet sagerne. Det skyldes, dels at der er rettet henvendelse til Socialrådgiverforeningen, der prompte tog fat i Folketingets Ombudsmand. Dels at det er en ledende medarbejder, der har skrevet under på afgørelsesbrevene, og altså ikke den enkelte socialrådgiver.

Derimod peger redegørelsen på, at medarbejdere placeret over sagsbehandlerniveauet kan have tilsidesat deres tjenestelige pligter.

Hvad angår det politiske niveau, finder redegørelsen ikke grundlag for at rejse kritik af hverken mig eller de øvrige medlemmer af Børn- og Ungeudvalget.

Det skyldes, at den konkrete sagsbehandling er delegeret til forvaltningen.

Og hvad angår spørgsmålet om, hvor vidt jeg eller de øvrige medlemmer af Børn- og Ungeudvalget skulle eller burde have kendt til det centrale bilag 2, som beskriver den ulovlige praksis, er redegørelsen også klar:

Alle væsentlige oplysninger af betydning for vurdering af en sag skal indarbejdes direkte i den sagsfremstilling, som vi får fra forvaltningen. Og ikke i et bilag, sådan som det skete.

Det var så redegørelsen, kort fortalt.

Nu vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til konklusionerne:

Det her er en meget alvorlig sag.

Jeg er rystet og ked af, at der er sket planlagt, systematisk lovbrud her i forvaltningen. Ikke mindst fordi det er sket på området for udsatte børn og unge.

Det er på mange måder netop disse børn, der er den direkte årsag til, at jeg selv er i politik. Og netop de børn og deres familier har i udstrakt grad brug for, at vi værner om deres retssikkerhed og sikrer, at de får en anstændig og ordentlig behandling.

Jeg ved godt, at forvaltningens handlinger har påført netop de sårbare børn og deres familier usikkerhed og frustration. Og til dem vil jeg gerne sige: Jeg kan godt forstå, at I er vrede og kede af det. Det berører mig dybt, at forvaltningen er årsag til, at I uretmæssigt er blevet bragt i den her situation.

På den positive side glæder jeg mig over, at redegørelsen viser, at sagerne frem til sommeren 2015 har været præget af et højt fagligt niveau. Det understøtter min egen oplevelse af vores socialrådgivere. De er dygtige, kompetente og engagerede medarbejdere.

Og det vil jeg gerne sige tak for. Til medarbejderne vil jeg gerne sige: Jeg ved, at forløbet her har været hårdt for jer. Men der er ikke nogen grund til, at hverken I eller nogen andre sætter spørgsmålstegn ved jeres dygtighed.

Jeg vil også gerne takke de af jer, der enten direkte eller indirekte har medvirket til at kontakte Socialrådgiverforeningen. I er årsagen til, at Socialrådgiverforeningen kontaktede ombudsmanden og medierne. Og dermed bliver I også den direkte årsag til, at de ulovlige afgørelser blev trukket tilbage. Det skal I være stolte over. Det er jeg.

Dette er også et vigtigt budskab til de berørte familier. Vi står som forvaltning med en stor opgave i forhold til at få genopbygget tillid. Men I skal vide, at socialrådgiverne til fulde har kæmpet jeres sag.

Denne sag har ikke kun skabt opmærksomhed i Odense kommune, men også andre steder. Derfor vil samarbejdspartnere, der har interesse i sagen, blive kontaktet og modtage både redegørelsen samt vores planer for området. Det drejer sig om fx Folketingets Socialudvalg, Socialtilsyn Syd og Statsforvaltningen. Jeg har også bedt om at redegørelsen sendes til Fyns Politi med henblik på at vurdere de strafferetlige perspektiver. Derudover vil Folketingets Ombudsmand modtage en helt særskilt besvarelse, hvor redegørelsen indgår.

Et andet spor, jeg er ked af, er den politiske beslutningsproces. Redegørelsen slår med stor tydelighed fast, at forvaltningen er meget langt fra at have løst deres opgave tilfredsstillende i denne sag.

Forvaltningen har tilsidesat velbeskrevne, interne retningslinjer. Det betyder, at betjeningen af mig og resten af Børn- og Ungeudvalget var præget af graverende fejl og væsentlige mangler. Det efterlod Børn- og Ungeudvalget i en urimelig situation, og det er beklageligt.

Alt dette efterlader naturligvis nogle spørgsmål om, hvordan vi alle sammen kommer videre herfra.

Afgørelserne er rullet tilbage. Men der er brug for en samlet løsning for området – herunder også økonomien. Den vil jeg fremlægge snarest.

Derudover siger det sig selv, at forvaltningen i alle fremtidige afgørelser skal levere den sædvanlige høje faglige kvalitet, som har kendetegnet området forud for dette forløb.

Redegørelsen retter en alvorlig kritik af et antal chefer, der har truffet beslutningerne i disse sager. Og som I helt sikkert ved, er der ret klare regler for, hvad man må sige, og hvad man ikke må sige i personalsager. Derfor kan jeg i den sammenhæng alene sige følgende:

Jeg betragter denne sag som meget alvorlig. Om hændelsesforløbet skal have konsekvenser for de implicerede chefer, kan jeg imidlertid ikke sige noget om i dag.

Vi har – helt i overensstemmelse med redegørelsens anbefalinger – indledt et høringsforløb, som skal klarlægge, om de kan have tilsidesat deres tjenestelige pligter – og i givet fald hvilke ansættelsesretlige konsekvenser det skal have.

Derimod kan jeg sige, at den administrerende direktør Peter Pietras allerede er fratrukket.

Det er vigtigt at understrege, at redegørelsen ikke peger på et direkte direktøransvar for de ulovlige afgørelser, der sket hen over sommeren. Omend en direktør altid har et overordnet, formelt ansvar – både for de konkrete afgørelser og for betjeningen af Børn- og Ungeudvalget.

Men fratrædelsen sker, fordi jeg ikke har tillid til, at han er den rette person til at føre forvaltningen videre fra den nuværende situation.

Børn- og Ungeforvaltningen står midt i store udfordringer. Og det er helt afgørende for mig at have en person i spidsen for forvaltningen, som jeg har tillid til arbejder med udfordringerne på en måde, som er i overensstemmelse med det, byrådet, udvalget og jeg ønsker.

Af historiske årsager var direktøren ansat på åremål. Det betyder, at han har krav på tre års løn, hvilket svarer til 4,5 mio. kr.

Det er et forfærdeligt stort beløb, og jeg har fuld forståelse for dem, der måttes forarges og synes, at det er et uanstændigt beløb. Ikke mindst i en tid, hvor vi har sparet meget på børnene.

Men vi er bundet af en kontrakt. Jeg kan dog understrege, at en ny direktør ikke bliver ansat på de samme vilkår. Odense Kommune er for længst stoppet med at indgå ny-ansættelser på åremål!

Men det korte af det lange er: Åremålsansat eller ej: Man kan ikke have det daglige ansvar for en forvaltning, hvor 30.000 børn hver dag skal gå i skole eller dagtilbud, og som skal hjælpe udsatte og sårbare børn, hvis tilliden er væk.

Og det er den her.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg har besluttet, at Poul Anthoniussen konstitueres som adm. direktør.

Poul Anthoniussen har indtil nu fungeret som børn- og ungechef og tidligere også som skolechef. Når jeg har valgt ham, skyldes det, at jeg har stor tillid til hans faglige og ledelsesmæssige kompetencer, og at han nyder stor respekt blandt chefer og medarbejdere i forvaltningen.

I forbindelse med Poul Anthoniussens konstituering har jeg bedt ham undersøge og forbedre den samlede betjening af både mig og Børn- og Ungeudvalget, så forvaltningen ikke sætter hverken mig eller udvalget i en lignende situation igen.

Nu har jeg talt længe nok, så nu er det jeres tur til at stille spørgsmål.